

ת"פ 15524/06/15 - מדינת ישראל נגד ג'ון קאקיש

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 15524-06-15

לפני כב' השופט רפי כרמל

מדינת ישראל

המאשימה

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

ג'ון קאקיש

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד מופיד חאג'

גזר דין

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירת חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") (2 עבירות), בשיבוש מהלכי משפט, עבירה לפי סעיף 244 לחוק, ובהחזקת סכין, עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק.

2. ואלה המעשים: ביום 23.5.15 הגיע הנאשם לאזור שער שכם בירושלים, קנה סכין בעלת להב מקובע באורך של כ- 30 ס"מ והטמינה בביתו. מאוחר יותר, באותו יום, בסמוך לחצות, נטל הנאשם את הסכין מחדרו, הטמינה במעילו ויצא לשוק ח'אן אל זית שברובע המוסלמי והמתין ליהודים שיעברו במקום על מנת לפגוע בהם. במקום חלפה חבורת נערים בשעה 02:30 לפנות בוקר, ליל חג השבועות, כשהם לבושים בלבוש חסידי. הנאשם המתין עד שכל החבורה חלפה על פניו, שלף את הסכין ורץ בעקבות החבורה. הנאשם דקר באמצעות הסכין את הקטין מ.ז בכתפו הימנית ואת ש.ר בגבו העליון מצד שמאל, וכן בעט בקטין ש.ג. הנאשם נמלט מהמקום, השליך את מעילו ואת הסכין במקום מסתור בסמוך לביתו, שאל חולצה משכנו, הלך לביתו והחליף בגדיו, וכן גילח את זקנו. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נפצע ש.ר בגבו העליון פצע בעומק שני ס"מ וברוחב 2 ס"מ, הוא הובהל לבית החולים והוכנס לו נקז חזה. מ.ז נפצע בכתפו הימנית פצע עמוק ונזקק לתפרים.

תסקיר שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של הנאשם, עולה כי הינו כבן 21 שנים, נוצרי, רווק, התגרר בבית הוריו עד למעצרו, סיים 12 שנות לימוד, עבד בעבודות זמניות ותמך כלכלית במשפחתו. הנאשם נוטה לצריכת אלכוהול החל מגיל צעיר, בעיקר במצבים בהם חווה מצוקה רגשית. הוא ביצע מספר ניסיונות אובדניים על רקע תסכולו ממצבה של אחותו המכורה לסמים. בעברו שני הליכים פליליים בבית משפט לנוער, בהם נקבעה אשמתו בעבירות של גניבה ותקיפה מהשנים 2012 ו- 2014, בגין נדון לשל"צ, צו מבחן, התחייבות ופיצוי. הנאשם מתקשה לשאת באחריות לעבירות, מסר כי היה בגילופין בעת האירוע ופעל על רקע תסכולו ממצבה של אחותו. הנאשם טען כי הנערים הפנו כלפיו הערות פוגעניות, והוא, בתגובה, לא שלט במעשיו ובעוצמת הפגיעה בהם. אמר כי הוא נוהג להסתובב עם אולר וכי פעל באופן

המתואר בכתב האישום מתוך בהלה וחשש שייתפס. שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית והעריך כבינונית את רמת הסיכון הנשקפת מהנאשם להישנות עבירות אלימות ברמת חומרה משמעותית.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה טענה כי עובדות כתב האישום החמורות מדברות בעד עצמן. הנאשם החליט לפצוע ולפגוע ביהודים באשר הם. הוא פעל מתוך תכנון מוקדם, קנה סכין בעלת להב ארוך ויצא באישון לילה על מנת לחפש יהודים ועוברי אורח אקראיים, פגש בחבורת קטינים ודקר שניים מהם, תוך שהוא גורם להם לפציעות וחבלות. הערכים החברתיים שנפגעו הינם ההגנה על קדושת החיים, כבוד האדם, שלמות הגוף והביטחון האישי של הפרט במדינה. כמו כן, יש לבטא את סלידת הציבור ממעשי שנאה כאלו ואת הסבל הרב שנגרם לנפגעי עבירות אידאולוגיות. במקרה דנן מדובר בעברייני אידאולוגי, שהרקע למעשיו הנו שנאה ואידאולוגיה צרופה, ויש לתת ביטוי לנסיבות אלה בקביעת עונשו, בהתאם לפסיקה הנוהגת לייחס חומרה יתר לעבירות על רקע זה. המאשימה הפנתה לפסיקה, שלשיטתה, תומכת בטענתה. הנאשם פגע במתלוננים אך ורק בשל היותם יהודים והמניע למעשיו הינו גזעני. הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן רק בפתח ישיבת הוכחות. לנאשם עבר פלילי בעבירות שונות. תסקיר שירות המבחן אינו חיובי ומתאר שימוש באלכוהול, וכי הנאשם נוהג להסתובב עם סכין, יש לו קושי בשליטה עצמית, רמת הסיכון שלו בינונית ואין לו כל אופק שיקומי. לענין הנזק שנגרם למתלוננים, הפנתה המאשימה להצהרת נפגע עבירה של אביו של המתלונן ש.ר. המאשימה הדגישה את התקופה הנדונה בה מבוצעות עבירות רבות מן הסוג דנן על רקע אידאולוגי ולא פעם על ידי קטינים, ועותרת להשתת עונש מאסר מרתיע. המאשימה טוענת כי מתחם הענישה הוא 13-20 שנות מאסר והפנתה לפסיקה, שלשיטתה, תומכת בכך. נוכח המעשים המיוחסים לנאשם, עברו הפלילי, תסקיר שירות המבחן והנזק ממעשיו, מבקשת המאשימה למקם את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם ולחייבו גם בפיצויים למתלוננים.

5. ב"כ הנאשם טוען כי יש להתחשב בגילו הצעיר של הנאשם. הנאשם הינו בגיר צעיר, אשר, על פי הפסיקה, אין למצות עמו את הדין. הנאשם ביצע את העבירות באופן עצמי וללא קשר לארגון כלשהו. הוא הודה מיד כשנעצר והבין את הפסול שבמעשיו. הנאשם ביצע את העבירות על רקע מצוקה נפשית מתמשכת ממצבה של אחותו, כעולה מתסקיר שירות המבחן, ועל רקע שתיית אלכוהול ומצב שכרות. הנאשם ביצע מספר ניסיונות אובדניים וצורך אלכוהול כדרך להתמודדות עם מצוקה. הסנגור טוען כי הנאשם לא ביצע את העבירות על רקע לאומני. עברו הפלילי מלמד על כך והיותו נוצרי. עוד נטען כי מדובר באירוע אחד, ויש לקבוע מתחם ענישה אחד לשתי העבירות, של 3-7 שנים ומבקש להסתפק בעונש מידתי על מנת לאפשר לנאשם לחזור לחיים רגילים. הסניגור הגיש פסיקה התומכת, לשיטתו, בענישה מקלה.

6. הנאשם הוסיף כי הוא מקבל אחריות על מעשיו, הוא עשה טעות אך אינו זוכר מה קרה לו ומה עשה.

הצהרת נפגע עבירה

7. אביו של המתלונן ש.ר, קטין יליד 1998, הצהיר כי בנו ספג נזק נפשי ורגשי. האב מתאר מצב של נסיגה והחמרה כללית של בנו, המסתגר בתוך עצמו, ממעט ביציאה מהבית ובקשרים חברתיים. למתלונן נקבעה נכות נפשית זמנית בשיעור של 20% על ידי המוסר לביטוח לאומי, וכן נכות בגין הפגיעה בגב והצלקות המכאיבות שנתרו לו. מבחינה פיזיולוגית, למרות שהניתוח שבוצע בו הצליח, הנער עודנו סובל מכאבים ומוגבל בתנועתיות הידיים ומתיחתן ומרגישות

במקום בו נדקר. הצהרת הנפגע לוותה במסמכים רפואיים מתאימים המעידים על הפגיעה ועל הנכות.

דין

8. בענייננו מדובר במעשים שנעשו כנגד מספר נפגעים אך הנם מהווים אירוע אחד. הערכים החברתיים שנפגעו הנם ערך החיים, שלמות הגוף, כבוד האדם ובטחון הציבור. מידת הפגיעה במקרה דנן הנה רבה וחמורה. מדובר בפשע שגאה מתועב שבוצע על רקע גזעני ממניעים אידאולוגיים. הנאשם בחר לפגוע ביהודים באשר הם, אך בשל מוצאם זה. מעשיו תוכננו בקפידה, הרבה לפני ששתה לשוכרה. כבר במהלך היום רכש הנאשם סכין בעלת להב ארוך של 30 ס"מ ושב לביתו, הטמינה, והמתין לרדת ליל. בסמוך לחצות הוציא הנאשם את הסכין, הסתירה במעילו, ויצא לעיר העתיקה בירושלים במטרה לפגוע ביהודים והמתין במקום לשעת כושר מתאימה. הנאשם המתין למעלה משעתיים עד שהגיעה החבורה והוא יכול היה לדעת לבטח כי מדובר ביהודים. מדובר בחבורת נערים קטינים שלבושם היה במובהק בעל חזות יהודית חרדית וכלל כובעים ייחודיים, חליפות וקפוטות. אופן תקיפתם על ידי הנאשם מלמד אף הוא על תכנון מוקדם וביצוע מוקפד. הנאשם המתין עד שהחבורה תחלוף על פניו, המתין עד שהתרחקה כעשרה מטרים ממנו, או אז שלף את הסכין ורץ בעקבותיה. הנאשם פגע בשלושה נערים ודקר שניים מהם, וחדל ממעשיו רק לאחר שבני החבורה החלו לרדוף אחריו, ונמלט מהמקום. הוא פעל בתושייה להעלים ראיות ושינה את חזותו במטרה להרחיק עצמו מהמעשים. בנוסף, נסיבות ביצוע העבירות חמורות גם נוכח תוצאות הדקירות, כעולה מהמסמכים הרפואיים שהוגשו אודות מצבם של הנפגעים וכעולה מהצהרת אביו של ש.ר.

9. המערער הורשע בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, שיבוש מהליכי משפט והחזקת סכין. העונש הקבוע בצידה של עבירת חבלה בכוונה מחמירה עומד על 20 שנות מאסר. עונש זה משקף את חומרת העבירה המרכזית שביצע הנאשם, ויש בו כדי להצביע על גישתו המחמירה של המחוקק כלפי מבצעי עבירות מסוג זה. על בתי המשפט הדנים בעבירות כגון אלה, אשר בוצעו על רקע לאומני, להעביר מסר חד משמעי ונוקב, בדמות ענישה קשה ומחמירה, בכדי לשרת את גורם ההרתעה האישית והציבורית מפני מעשים אלו. כפי שנקבע בפסיקת בית המשפט העליון, כאשר עסקין בעבריינות המתבצעת על רקע אידאולוגי, נדחים, ככלל, שיקולי ענישה אחרים, ובהם האינטרס השיקומי, מפני שיקול ההגנה על שלומו וביטחונו של הציבור, והרתעת עבריינים בכוח מפני ביצוע מעשים דומים (ר': ע"פ 2826/15 **אחמד עביד נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (2016); ע"פ 2460/15 **ג'בארין נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (2016); ע"פ 7517/15 **מדינת ישראל נ' עביד** [פורסם בנבו] (2016)). במציאות הנוכחית, שבה רבו פיגועי הדקירה, מתחייבת התייחסות עונשית הולמת. חומרת העבירה, נסיבות ביצועה ותוצאותיה מובילות למסקנה כי מתחם הענישה ההולם בעניינו של הנאשם נע בין 8 ל 16 שנות מאסר לריצוי בפועל.

10. באשר לגזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם, יש להתחשב לקולה בהודאתו של הנאשם, בגילו הצעיר, בנסיבותיו האישיות והמשפחתיות ובמצבו הנפשי, כמפורט בתסקיר שירות המבחן. מאידך, יש לשקול לחומרה את עברו הפלילי של הנאשם, הכולל עבירות תקיפה הגורמת לחבלה של ממש, ואת העדר השפעת הסנקציות העונשיות שהוטלו עליו ואי הרשעתו בהליכים המשפטיים בהם נקבעה אשמתו, ובכלל זה גם לטיפול אותו עבר, למניעת מעורבות נוספת בפלילים. כמו כן, חרף הודאתו בכתב האישום המתוקן, הנאשם לא לקח אחריות מלאה על ביצוע העבירות, הוא ממוקד בעצמו, מציג עמדה קורבנית, ומתקשה להכיר בפגיעה ובנזק שהסב למתלוננים. מתסקיר שירות המבחן עולה כי רמת הסיכון הנשקפת ממנו הנה בינונית, וכי הוא מתקשה לווסת את דחפיו, מתקשה לחשוב על השלכות מעשיו, ונוהג לצרוך אלכוהול באופן משמעותי במצבי דחק עד למצבי שכרות, שבהם נוטה לאובדן שליטה על תגובותיו. באשר לעונש הראוי

ראה גם ע"פ 2826/15 (מיום 7/6/16), אשר דן בנסיבות דומות, יחסית.

11. בנסיבות אלה, ולאחר שקלול האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם כלהלן:

א. מאסר בפועל לתקופה של 9 שנים, החל מיום מעצרו.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בתוך 3

שנים מיום שחרורו ממאסר.

ג. פיצוי למתלוננים מ.נ. ו - ש.ר בסך 10,000 ₪ לכל אחד מהם.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ט אלול תשע"ו, 22 ספטמבר 2016, במעמד ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשם והנאשם עצמו.

רפי כרמל, שופט